

1. אודיסיאה שיר 8 שורות 100 ואילך

ענה נצא נתחרה במשחק בני הגיבורים מחשק ומחשק,
למען יספר הנכרי לידידיו בשובו לביתו,
עד כמה עלינו על יתר העמים במלחמות אגרוף,
בהתגוששות, בקפיצה, ובריצת רגליים

2. תזכורת להפרת קודים ספורטיביים מאודיסיאה שיר 8 שורות 132-157

ענה לו אבריאלוס ובלעגי מעוג ידבר:
אכן ואכן, הנכרי, אין דמותך דמות גבר יודע
משחקי גבורה הרבים...
דמותך כאחד העוברים בספינות מרבות ספסלים
ראש ליורדי הים, אנשים העושים פרקמטיה,
לבם אל-נטל סחרותם, ועינם צופיה למרכלת,
לבצע מעשקות יערגו, ואינך דומה לאתלט.
זעומות השקיף אודיסס האיש רב המזמות ויען:
הן לא היטבת לדבר, ולגבר עז פנים דמית;
הן בני אדם לא כלם זוכים לכל מתנות האלים
מתנות החן: יפי מראה, ובינה ואמרי השפר
יש אשר דלה גזרתו, גבר ללא מראה ולא הדר,
אפס האלים עוטרם הכן למדברותיו, ישישו
גברים, כי ישא אמרותיו בתבונה ורוח אמיצה,
... על פני הנאספים יכבד..
ויש יפה מראה וטוב ראי, ...
אפס לא נאווה לו תפארת אמרים בדברו.
ככה תתנוסס גם את במראך, ..
... אך חכמה חסרת, נסכלת.

איליאדה 23**3. שורות 342 ואילך: נסטור מייעץ ומטיף**

ואולם הישמר ואל תגף באבן
לתת מום בסוסיך ולהשחית ולשבור הרכב
ששון הוא לאחרים, וחרפה ובושה לנפשך!
אתה ראה בני, היזהר לעשות בתבונה מעשיך

4. שורות 315 ואילך:

חוטב עצים בבינה מיטיב עשה מרב כח

5. בחירת מסלולים לפי גורלות שורות 352-361:

עלו כלם ברכב, הפילו גורלות, אכילס
נדנדם, ונפל גורלו של אנטילוכוס בן נסטור
אחריו יצא הגורל אשר לאבמלוס המושל
אחריו בא מנלאוס בן אטרס, המצוין ברומח
אחריו בא מריונס בגורלו; הגורל האחרון –
בחלק בן-טידס הגבור המצוין בין רוכבי הרכב.
עמדו שם איש אצל רעו ויעד אכילס הסמן

הרחק בשדה במישור, ויפקד לשומר את פניקס,
 איש-המלחמה הדומה לאילים ורעו של אביו,
 למען יתבונן במרוץ ודברים נכונים יודיע.

6. פרסים לחמשת המתחרים במירוץ מרכבות, שורות 257-270:

אז כששפכו התל, הזדרזו משם, ואכילס
 עצר בעד כל העם והושיבם בעגול מוד גדול,
 הביא מאחר הספינות הפרסים: חצובות ודודים,
 סוסים מהירים, ופרדים ופרים מקרינים אדירים,
 נשים לבושות מחלצות וגם את הברזל האפר.
 תחלה יעד הפרסים למהירים בין רוכבי הרכב.
 נהג אשה תמימה יודעת במלאכת כפים
 וחצובה בת שתים ועשרים בת, ולה ידותיים –
 פרס לראשון. השני – סוסה בת שש היא הפרס לו,
 עול לא ידעה והרה, ופריה פרד בבטנה.
 יעד לשלישי הפרס – דוד יקר לא עבר בלהב,
 דוד מאד יפה, וארבע בת יכיל ומזהיר בלבנו.
 היה הפרס אשר יעד לרביעי שתי ככרי הזהב.
 פרס לחמישי – ספל פיפיות לא עבר בלהב.

7. שורות 491-498:

עתה היתה מתלקחה מריבה בין שני הגיבורים
 אלו לא קם אז אכילס בעצמו ויען ויאמר:
 "חדלו לכם מהיות חורפים איש רעו בדברי נאצה
 איס ואידומנס! לא יאה לכם ולא נאה!
 ואתם גם שניכם גיניתם איש אחר לו עשה כמוכם.
 שבו לכם פה בין היושבים בעגול, התבוננו היטב
 לראות בסוסים, כי בקרוב, בהשתוקקם לנחל נצחון
 המ בעצמם יופיעו, ואיש איש תכירו בסוסים
 של הארגאים לדע, מי קודם בהם ומי אחרון."

8. שורות 536 ואילך אכילס קובע

הנה הראשון ברוכבים בא אחרון עם סוסיו הקלים
 אך נחוננו כיאות לו – יקח פרס שני
 אפס פרס ראשון יקבל בן-טידס, כי הוא בא הראשון

9. שורות 602-612 התנצלות מגלאוס לאנטילוכוס וויתור. (יישוב סכסוך על ידי פעולת דיבור)

"אנטילוכוס, הפעם אנכי אוותר על דעתי,
 אחדל מקצפי, כי לפנים הלא לא העזת פניך
 גם לא נואלת; אך עתה נצחו נעוריק בינתך.
 אפס אל תוסיף לתחכם לגבר החזק ממך.
 איתי לא היה מרכך גם איש מכל האכאים;
 אולם אתה סבלת הרבה עלי ועמלת
 אתה ואביך האמיץ ואחיד נשאתם בגללי.
 יען כן לך אשא כאשר חננת, והסוסה
 אתן לך, ואם לא היא, ולמען ידעו ויכירו:

זרה גאוה ללבבי, ורחקה מני אכזריות.
מילל ויתן לנואמון עמית אנטילוכוס הסוסה
לנהוג אותה. ויקח הדוד כליל היפי, המפאר.

שיר 6 אודיסיאה

10. שורה 2:

ופלס-אתנה בת זאוס באה, הגיעה אל אדמת עם-הפאיאקים ולעירם

11. שורה 12

ירדה האלה אתנה כחלת-העין לארמון\ זוממה תשובת אודיסס הגבר הנדיב לביתו

12. שורה 57 ואילך

אבא יקירי [[ביוונית pappa]] וכלום לא תצוה לרתום לי עגלה
כמה הדורת-אופנים, להוביל את בגדי החמודים
לכבס במימי הנחל, כי רבים עמדי וצואים
ויאה, בלכתך למושב הטובים-בעם להועץ
עצות, שיהיו בגדיך לבשרך גם אתה נקיים.
והנה בהיכל שלך חמשת בניך היקרים
שניים נשואים, והשלושה עודם בחורים באיכם
והמה תמיד תשוקתם כי יהיו בגדיהם נקיים
בלכתם למחולות מחנים: ועלי הלא לדאוג לכל-אלה"

13. שורות 66-67

"ככה הגידה. כי בֹּשֶׁה לדבר לאביה על אודות
יום חתונתה לו ערגה: אך הוא הבין לרעה ויאמר...

LOCUS AMOENUS

14. שורות 85 ואילך

וכשהגיעו עד זרם הנחל השוטף ביפיו
שם גם הברכות הכבדות במים...
... דשאי האחו על יד מי הנחל הזורמים
... בדשאים המתוקים כדבש

15. שורות 96 ואילך

רחצו את בשרן במים וסכו בשמן המבריק
סעדו לבן בלחם על-חופי הנהר, מחכות
וכאשר שבעה גם היא...
שיחקו יחדיו בכדור...

16. שורות 101 ואילך

פתחה בשחוק נבסיקאה הנעלה לבנת-הזרועות.
 דומה לארטמיס השמחה-אל-חצים, ...
 ואתה כל נימפות השדה, בנות זאוס...
 יחד תשחקנה את שחוקה לשמחת לב ליטו הורתה
 ועולה היא על כלנה וגבוהה מראשה ומעלה

17. שורה 137

נראה מאד נורא לנערות, כי רפש מכסהו

18. שורות 141-148:

פנה אודיסס אליה ויעמד ונועץ בלבבו:
 שמא יחבק בתחנה את ברכי הנערה הנאה
 או אך ידבר מרחוק ובחלק שפתים יתחנן
 כי תנהגנו העירה ותתן לו שמלה לבשרו.
 היה מהרהר בלבו ותיטב העצה בעיניו
 להיות מדבר מרחוק ובחלק שפתים יתחנן
 למען לא יחר בו אף הנערה בחבקו ברכיה.
 פתח וידבר חלקות ובחונף שפתים התחנן: ...

19. שורות 229-237:

והלכה פלס-אתנה... גדלה קומתו—ויגבה, ותבריא גזרתו, וקוצות ראשו לו עשתה תלתלים כמראה הפרח
 יקינטוס... ככה שפחה עליו החן, על ראשו וכתפיו

20. שורה 224: לי לואי מינו האלים כמוהו איש לבעל נעורי
21. שורה 273: אולם איננה חפצה בשמועות הדופי

הוראות הגעה לשאול ותפקיד טירסיאס בעלילה

22. אודיסיאה שיר 10 שורות 488-495
 'בן-לארטס הנדיב, אודיסס האוש רב המזמות!
 אל תוסיפו ותשהו עמי בביתי מאונס,
 אבל ראשונה עליכם ללכת בדרך אחרת,
 למשכנות הדס ונאות פרספונה הקשה
 לשאול בנפש טירסיס האיש התבאי ולדרוש
 אותו הרואה העיור, אשר לא נתקו זמותיו,
 כי גם במותו חנתו פרספונה הבינה
 אותו לבדו, כי יתרם המה אך צללים התועים.'

23. אודיסיאה שיר 10 שורות 501-502
 'קירקי, ומי זה ינחני וילך לפני בדרך?
 איש עוד לא ירד מעולם להדס בספינה משחירה!'

24. אודיסיאה שיר 10 שורות 505-540:
 ...אל נא תדאג למנהיג הספינה בלכתך שמה.

הרם התורן הרם ופרוש המפרשים הלבנים,
 שבה על מקומך, בוראס הוא ישאנה בכנפיו
 אך בעברך בספינה אפיקי ים האוקינוס,
 עד שפת הים שהעלתה חורשות פרספוניה
 תרזות רמות הגזע וצפצפות משירות את פריך,
 תציג שם את הספינה על שפת האוקינוס הסוער,
 אתה בעצמך בוא בנאות הערפל של הדס
 שם לאכרון זורמים אפיקי פיריפלטון
 והקוקיטוס שאינו אלא סעיפם של מי סטיכס
 514 שמה יתאחו השנים במערת סלעים בשאון,
 שמה תכרה לך שוחה, כאשר אצווד, הגבור,
 אמה ארכו ואמה רתבו – הבור תחפרנו.
 נסך תיסודך על סביבו למתים, לרפאים כולמו,
 תחלה תערוכת של דבש, שנית – היין המתוק,
 שלישית תיצוק המים, וזרית סולת שעורים,
 תעתיר על כל קהל הרפאים חדלי האונים ונדרת
 למו פרה אילונית ונאה בשובך לאיתקה
 להבעיר אותה באש בהיכל עם הרבה אוצרות
 אולם לנפש טירסיס אך לה לבדה תזבחה
 איל שהוא כלו שחור, היפה בעשתרות צאנך,
 אך ככלותך להשביע את כל קהל הרפאים המצוין
 זבח לבו זבח הצאן, הכבש והכבשה השחורה,
 ראשם תסב לארכוס, ואתה תפנה הצדה
 אל אפיקי הנחל, וסבו עליך ורבו
 נפשות המתים הרבים, כל אלה שהלכו לעולמם.
 אחרי כן עורה רעיך וצו להם על בני הצונה
 אשר ישכבו כבר שחוטים בנחושת שרחם לא תדע
 לפשיט את עורם ולשרפם ולחלות את פני האלים
 הדס העוזו ואת פרספוניה הזעומה.
 535 ואתה הסר החרב השנונה מעל ירכך,
 שבה ואל תתן לרפאים, כל חדלי האונים, לגשת
 אל הדמים עד שאלך אל נפש טירסיס החוזה,
 תכף יגלה לך, הוי, שורר בעמים, הרואה.
 הוא אשר יורך בדרך בה תלך וכמה עוד תארך
 דרך תשובתך הביתה בנתיבה בים רב-הדגה.

אודיסיאה 11

25. שורות 300 ואילך:

גם את לדה ראיתי אשת טינדרס וילדה
 לו לטינדרס שני בנים, גברים שגיאי הכח
 את פולידבקס התקיף באגרופ ואת קסטור הפרש
 חיים כסתה את שניהם הארץ הזנה כל נפש
 וזאוס כבד וכבדם, ואם שניהם מתחת לארץ
 יום יום ימות האחד, ויום יום יתנער משנהו
 לחיים, וכן כל הימים, וכבודם ככבוד בני האלים.

26. שורות 221-222:

אם אך עזה הרוח את בית העצמות הלבנות
 תפרח מיד לה הנפש, תתעופף כחלום חזיון לילה

27. איליאדה 23 שורה 100:

אלא לשווא, כי הנפש ירדה תחתיות כקיטור \ עולה באיושה קלילה

28. אודיסיאה שיר 11 שורה 222:

תתעופף כחלום חזיון לילה

29. 8-11.147:

כל מת מאלה שהלכו לעולמם אשר לו תתן
לבוא עד אלה הדמים הוא יגיד לך דר לאמיתו

30. 7-11.205:

ואנוכי ... חבק חפצתי לנפש הורתי השלכה לעולמה
שלוש פעמים פרצתי לחבק הנפש אהבתי
שלוש פעמים התחמקה מבין זרועותי כצל יעוף כחזיון לילה

31. שורות 217-222:

אכן לא אשלה את נפשך פרספונה בת-זאוס
חוק הוא למתים ומפשט לכל בני האדם גוועו
שוב לא יוסיפו גידיהם לחבר עצמות ובשרים
באון אש אוכלת איומה יכחדו אלה גם אלה
אם אך עזבה הרוח את נאות העצמות הלבנות
תפרח מיד לה הנפש, תתעופף כחלום חזיון לילה.

32. שורות 534-538:

ירד בספינה הנאה כבד בתשורה ובזה
שלם בגופו; ביען לא שלטה בו נחשת ממרטה
וחרב לא פגעה בו בתגרת הגבר בגבר, כנהוג
במלחמות קרב האימות, עת ארס יתעבר בחמתו.